

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

DOMINICA XXVII DESPRÉS DE CINCOGESMA

Temém á Deu si volém viure segurs

En lo Evangèli d'avuy parla el Fill de Deu de dues grans aficcions: la ruina de Jerusalem y la del mon: y parla d'elles d'un modo capás d'espantar als més atrevits; la Iglesia mos proposa aquest Evangèli per omplirnos á tots de tal temor; porque, segons Sant Crisóstomo, som més inclinats á obrar el bé per el temor del mal que per l'esperansa de la recompensa. ¡Axís estássem posseits de tan saludable temor, y aprenguessem á temer á Deu!

Un dels nostros principals defectes es el de no mirar á Deu més que baix de s'idèa de la bondat y misericordia, atribuintli una compassió indigna de sa grandesa y de sa sabiduría; es veritat que es infinitament misericordiós, però no deixa, per això, de ser infinitament just.

Per ser valent en el mon es precis no temer á rès, porque el temor llevaria el valor; però el cristiá, per arribar á ser valent, deu temer á Deu, segons aquest oracle del Esperit Sant: *En el temor del Senyor hi ha confiansa firme.* Y es que la forsa del just dependeix de Deu, y el temor li mereix sa protecció. L' Esperit Sant en les Sagrades Escritures exhorta als justs á amar al Senyor, y endemés, los mana temer sos judicis. Necessariament deuen fer una y altra cosa: que lo amin quant se recordin de les gracies y beneficis que reberen de sa bondat; que li temin quant pensin ab els rigors de sa justicia, que tot ho pesa ab la balansa del santuari, sens deixar ni una paraula inútil: *així com els pilots, (diu Sant Francisco de Sales,) que surten del port ab vent favorable, jamay s'olviden de les cordes, àncoras y demás coses necessaries per el temps de borrasca, així també el just, encara que gòs del repòs y de les dolssures del amor de Deu, jamay deu estar desposeit del temor de sos judicis, del qual podrá servirse en los combats de les*

passions. No vol dir això que hajam de viure sempre apocats y tremolant: rès d'això; l' Esperit Sant mos ensenya qu' el temor de Deu es font de goig y corona d'alegria; el temor del Senyor, diu Sant Bernat, es fill del goig, segons les paraules del Salmista: *alégra-se mon cor porque tem á ton nom.*

Però l'esperit de la Relligió cristiana, dirá qualquí, no es esperit de temor; cèrt que no es esperit de temor, però el temor prepara la caridat; *de modo es,* diu Sant Agustí, *que ahont no hi ha temor, no té entrada la caridat.*

Un dels nostros majors mals es no temer bastant. Se têm perdre les riqueses, l'honor, el crèdit, el favor d'una persona, la salut; però no temém perdre la salvació, perdre el Cèl, perdre á Deu y perdrerlo etèrnament. Bé ho coneixia Jesu-Crist quant mos repetí en dos pasatjes del Evangèli, que no temessem als homos sino á Deu tot sol. *Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere, sed potius timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam.*

MOSSEN JOAN

SANTOS DE LA SEMANA

Día 27. Lunes.—SANTOS Primitivo y Facundo, mrs. de León; Basileo ob. y mr.; Irenarco, mr.; Josafat, príncipe; Barlaan y Severino, monges; Valeriano, Máximo y Virgilio, obispos.

Concluyen las Cuarentahoras en la Merced.

Día 28. Martes.—SANTOS Jaime de la Marca, cfr.; Gregorio III, papa; Estèban, Basilio, Pedro, Andrés, y otros 339 monges mrs. en Constantinopla; Santiago Piceno, cfr.; Santa Inés de Asis, vg.

Empiezan las Cuarentahoras en S. Nicolás.

Día 29. Miércoles.—SANTOS Saturnino, ob. y mr.; Paromon y 375 compañeros mrs.; Filomeno, Blas y Demetrio mrs.; Santa Fluminada, vg.

Continúan las Cuarentahoras en San Nicolás.

Día 30. Jueves.—Antes día de misa. SANTOS Andrés, Apóstol; Troyano, ob.; Constancio y Zózimo, cfs.; Cástulo, mr.; Santa Jurtina, vg. y mr.

Día 1. Viernes.—SANTOS Próculo y Evasio, obs. y mrs.; Nahum, profeta; Eloy, ob.; Domingo Sarracino y compañe-

ros mrs.; Lucio y Casiano, mrs.; SANTAS Cándida y Natalia, viuda de S. Adrián, mr.

Empiezan las Cuarentahoras en el Socorro.

Dia 2. Sábado —SANTOS Eusebio, pbro. y mr.; Marcelo, Diácono y mr.; Pedro Crisólogo, Cromacio, Lope, y Nono, Silvano y Evasio, obs.; Severo y Ponciano, mrs.; SANTAS Bibiana, vg. y mr.; Adria, Paulina, María Mastana y Aurelia, mrs.; Elisa, vg. y mr.

Continúan las Cuarentahoras en el Socorro.

Dia 3. Domingo I de Adviento. —SANTOS Francisco Javier, de la Compañía de Jesús, apóstol de las Indias; Sofonías, profeta; Claudio, tribuno, con sus hijos Jasón y Mauro y setenta soldados mrs.; Lucio, rey de Inglaterra; Casiano y Agrícola, mrs.; SANTAS Hilaria, esposa del tribuno San Claudio, y Magina, mrs.

Continúan las Cuarentahoras en el Socorro.

Estudiantes y Escoles

DE COMENSAMENT DE SIGLE

Es meu padrí de fonts, que anava amb so sigle, (sia al cel) m' ho contava, que devés l' any deu comensá els estudis á s' ermita de Trinidad de Vall-demossa, amb alguns *interns* que hey manjavan y y bevien casi baix *la regla* d' aquells anacoretas. «Basta dirte, me deya éll, que mon pare, que tenía arrendat Son Parrandella, pagava sa saldada amb blat, y á noltros estudiants mos mantenían de cantons y llesques captades per la vila. Fét conte, me deya, que ses portes des sostre dormitori, embarrades y tot, per Janer, dexavan entrar sa lluna fins demunt els catres; pues, ses posts de ses clavendes d' ausina semblavan persianes. Vaja!, sa cambra, si no era espayosa, era ben oretjada.»

En quant á lo dels estudis, deya: «me comensaren á aregá amb sa cartilla de *Jesús, Creueta, a, b, c...* que acabava amb s' *etzeta, girada de corn, trencat de rum y u-è-sus.*»

Veis aquí sa primera plana que reproduhim: (a)

«En quant á método d' ensenyansa, me deya es padrí, era molt senzill: una cana de llendera d' encellá solía devertirnos en pich que no feyem bona ò no davam sa lliçó sens errades. Me record d' un día que un grandolás deyenench, més mal forjat qu' un bony d' olivera, y bambel per més senyes, se renegá devant es Samperí; y es Mestre,

que era un ermitá d' Ervissa, va trèure un cabrestell á contes d' assatjarley; però s' estudiant heu doná á ses comes rost avall y non veren pus la pols. De mí sé dir que un dissapte, quant ma mare me mudava sa camia, vé vermey par demunt ses espatles, y me fé un regoneixement y trobá blaus y crosteres. Jo sols no havia gosat dirley. Ella y mon pare resolgueren no tornarmhi enviá, y me passaren á Cura, ja que tenían un onclo á Randa, qui s' oferí á tenirme esment, amb s' idea de ferme *pressona*. Dalt aquell puig mos dava lliçó de Gramática llatina y d' escriure un Capellá d' alabar á Deu; (b) y els atlots aplegats de dos en dos, mos feyem l' olla dins ses cel-les voltant sa clasta ahont estavam alojats. Encara m' apar que veja el *Sen Pinoy*, es missatge que cada quinse dies, amb un ase, solía pujarmós noticies, y queviures, es dir: una pastarada, fidèus gruxats y negres fets en casa, qualche tròs de talech, y, en temps de matanses, botifarróns y xuya; d' aglans y figues seques, llegum, sal y oli may mos ne mancavan.» (A les hores, no s' havian introduhides dins Mallorca, ses patates, y manco els moniatos.) «Y p' el meteix estil campavan els estudiants del puig de Santa Magdalena d' Inca, (c) y els de Montission de Porreres. (d) Però, tots estavam sans y ben forts; y, en passá á Ciutat per estudiá amb sos frares ja sabíam més llatí qu' un coremé de llogaret. A mí me tocá anar á Sant Domingo, y gen vols de corretjades? Però ¡haurías vist per la festa de Sant Tomás aquella comunió general juntament amb sos llechs! Y llavò mos davan barenar á tots; y mos venían á guaytar els de Montission, y els de Sant Francesch, que mos insultavan diguent mos *marrells*, perque els Dominicós no eran afectats del Beato Ramón. ¡Quin temps era aquell! Llavò, devés l' any 20, pensant ferme metje, m' entraren á l' *Estudi General*, prop de la Sèu; (f) però á mí me tirava més la vida de camp; y encara que l' onclo havia promés treurerme de quintes si prenia carrera, m' en vaig afluxar, y vaig estimar més servir al rey.»

Axò es sa mostra de lo que eran els estudiants y el estudis de comensament del sigle qu' acabám. A les hores els *Autors de texto* passavan de pares á fiys, y els llatinistes y theòlegs sortien de primera. Poch á poch s' introduhien y extengueren les idees y llibres que cuidavan escampar els sectaris de la *Revolució francesa*; y el *David perseguido*, el *Crisol del crisol de desengaños*, *Lo venturós pelegrí*, el *Don Quixote*, y els *clásichs* espanyols, llatíns y gregs, que havian omplit ses llibrerías y els cervells dels nostros avis, foren substituïts per les enciclopèdies, per les novel-les romántiques, y per la filosofia heterodoxa.

Que era necessari, seguint el curs del temps y dels progressos científichs, *evolucionar*, donant entrada als nous *métodos* y ampliant els programes d' estudis p' el *batxillerat*.... ¿quí heu dupte? Però, á mitjan sigle XIX, els homos que havian estudiat havian après bé sa professió. Acabant aquest sigle, quant un jove té títol professional, ha de comensar á estudiar.

NOTES

(a) El signe que va darrera s' etc. com un cinch trabucat e quant s' anteposava á una paraula significava *con*, y els atlots, per corrupció, li deyen *girada de corn*; (v. g. *concordia, conubia*) El siguent, que li deyen *trencada de rum*, era s' abreviatura dels *genitius llatins en plural*. (v. g. *nostro-rum, filio-rum*) y el signe 9, sonava á final de paraula, *u, ès ó us*, y els estudiants lo llegian unit *u-è-sus* y per corrupció *uèjus* y *uèrrus*. ¡Pochs homos quedan, á Mallorca d' aquell temps!

(b) No vol dir que els Mestres d' aquell collegi Luliá sostengut

p' els Jurats de Palma fossin sacerdots qualsevols, pues l' any 1765 morí allà dalt el P. Fr. Miquel Abrines, Doctor en Filosofia, primer Comanador del Convent de la Mercè d'Oran, después d'haver restaurat y dirigit sabiament les ensenyances de Cura. (*Efeméride inserta en el Diari de Palma.*)

(c) A 18 d' Octubre de 1630, els Jurats d' Inca pagavan 40 lliures anuals per salari al Rvd. prevere Mossen Joan Messanes, Mestre de l' escola del Puig de Santa Magdalena, y li rebaxaren la mitat del sou. (*Llibre d' actes dels Jurats.*)

En la *Vida de sor Clara Andreu*, pag. 36, del *Apéndice histórico de la villa de Inca*, s' hi trobaran notícies sobre aquest col·legi.

(e) Encara s' hi conserva la gran aula amb volta d' aujup, amb banchs de pedra á cada banda; y per més senyes, sobre el seu portal d' ingrés, hey ha esculturat un llibre amb s' abecedari, uns números, un tinté y unes disciplines.

L' any 1615 era Mestre de Gramática llatina Don Nicolau Pons, beneficiat á Santa Eularia de Palma, y acullit á la parròquia de Porreres.

Desde l' any 1633 fins al 42, heu va ser Mossen Sebastiá Coll y hey assistían mes de cent estudiants.

La sala-escola, que se conserva, se construí devés l' any 1694, (*Notes facilitades per Mos. Juan Barceló, preve. de Porreres, predicador de la Diada.*)

En les *Notícies històriques sobre el Santuario de Montesión de Porreras*, por Juan Feliu, (1894) se trobaran molts de datos interesants respecte de aquest Col·legi.

(f) Aquí ahont ara s' hi alojan ses escoles de Belles Arts, qual edifici correspon al Institut Balear, com establiment successor immediat d' aquell centre universitari.

Aquella Universitat *Luliana Real y Pontificia* desde l' any 1696, (qual escut encara se conserva sobre son portal) fou tançada l' any 1830; haventshi fundat, per iniciativa de la R. S. d' Amigs del país, l' Institut Balear que obrí son primer curs á principis de Janer de 1836, (creat de R. O. per Agost del any anterior.) Restablida altra vegada aquella Universitat devés l' any 40, s' abolí definitivament poch després, fent lloch al *Seminari*, agregat al de València; y més envant, s' hi alojaren les Escoles de dibuix que abans havían ocupat la casa del carrer de Sant Francesch, avuy propia del Notari Sr. Font.

L' Ilm. Sr. D. Francisco M. de los Herreros, escrigué una Memoria històrica de l' Univerdat Luliana, que mos alegrariam de veure publicada.

El retaulo del Beato Ramón que se veneraba en lo seu Oratori (pintura del autor mallorquí Bestard) varem recullir-lo casi destrúit, y se conserva en el Museu Luliá del Col·legi de La Sapiencia.

Fou Protectora d' aquesta Universitat Mallorquina donya Beatriu de Pinós, qual sepulcre está á un costat de la capella del Sagrat Cor de Jesús de la Seu, ó millor dit: del Angel custodi de la nostra ciutat.

B. FERRÁ.

A LA VERGE DE LLUCH

CHOR

*¡Verge de Lluch! bona anyada,
Senyora, á Mallorca dau,
y á nostr' ànima tentada
dels inimichs amparau.*

I

Vos may foreu posehida
per l' infernal esperit,
y vá ser la vostra vida
un jardí d' amor florit;
de tal virtut gran plantada
dis lo nostró cor sembrau,
*y á nostr' ànima tentada
dels inimichs amparau.*

II

Entre clarors de llum pura
vos vá trobar un pastor,
desde llavors en l' altura
sou consol del pecador
que vé á la vostra morada
hont sols hi reyna la pau.
A nostr' ànima tentada, etc.

III

Des llavors donau, Maria,
daurats grans als sementers,
als olivars oli envia,

y esplèt als arbres fruiters;
també á la florida prada
ab gotes de rou brufau.
y á nostr' ànima tentada, etc.

IV

Son sechs els camps, com ossera,
si no los dau pluja Vos,
ni floreix la primavera
ab roses de mil colo 's
Sens Vos el cor, Verge amada,
es de passións vil esclau.
A nostr' ànima tentada, etc.

V

Si els núvols als puigs coronan
y es desfán ab torrentals,
si en la mar les naus s' afonan.
al furor dels temporals,
Vos, la calma desitjada
als puigs y mars los tornau,
y á nostr' ànima tentada, etc.

VI

La Salut de Vos alcanza
el malalt que us té en son pit
y sou el sol d' esperansa
p' el qui vola á l' infinit.
Per tots, resplandor d' aubada,
balsam y consol siau.
y á nostr' ànima tentada, etc.

VII

Lo llembreig de vostra cara
de suprem goig umplí el cèl;
fèr la terra sa llum clara,
y vessen les flors sa mel, ...
La vostra dolça mirada
á demunt noltros girau.
y á nostr' ànima tentada, etc.

VIII

Per Vos, de Luch Verge Santa,
alena el nostr' esperit;
inspirats himnes vos canta
el cor á Vos agrahit.
Axis l' eterna morada
á los mallorquins donau.
*cuant nostr' ànima tentada
dels inimichs amparau.*

MIQUEL GAYÀ BAUZÀ, PRE.

MISCELÁNEA

El jardinet de sa Llonja.—Sembla que s' articlet que publicarem en lo número anterior, haja contribuít á despertar l' idea, de temps enrera expressada per medi d' un pla y tot (per nostron Director.) á fi de defensar la Llonja amb un jardí públich al seu costat de Mig-jorn; y també se proposa la Exema. Diputació reproduhir l' instancia al Govern per á que cedesca l' ex-Consulat á fi d' instalharhi el Museu provincial d' antiguedats, que no mes ha una vintena d' anys está en estat embrionari per falta de local. Molt pòt fer D. Alexandre Rosselló donant sa sempenta per realisar dites millores. Ja que tant s' ha dit y projectat, veurém si ara arribarém á realisarles práctica y positivament. Volér es podèr; però á Palma son manco els qui volen que els qui poden. Si la nostra MALLORCA pot ajudar en qualque cosa, ... ja hu saben.

Peste de bubó.—Ja la tenim vehinada, pues havent aparegut á Alger, podem dir que ja es dins ca-nostra, si no capturan del tot als contrabandistes.

¿Què feim? cridan els diaris. Pues, ... menjar y beure, y assistir á ses transmissions del pensament, y á ses danses serpentinales del Circo.

Bé es vé que la nostra Diputació provincial demaná llicència al Govern central per fer un emprèstit, per atendr

à la defensa sanitària de Mallorca; y, à Madrid, li feren oreyes de Consul. ¡Llavò s' escandalisan, els senyors de la Cort, de que mos alsèm regionalistes!

Noltros, creim que es hora de desxondirmós; sols mos mancan: una *Cuarentena*, *Hospitals y Cementèris*; rès de lo cual s' obté sense forsa de doblès.

Deu vulga que sa peste, no mos trobi *sugestionats* y mos tiri d' esquena; llavò si que ballaríam una dansa ben *serpentina*!

Valga que la Junta provincial de Sanitat dirigida per lo nostro celós Governador, ha près ses messions. Veurèm si serà secundada p' els Batles dels pobles confrontants á mar.

¡Ah...! Dimars passat *vengué parte* de Madrid dantmos llicència per manllavá *vint mil duros*, per ara, des *cent mil* que se judicava poden fermos falta. Y llavò mos quejarèm els regionalistes!

Charlatán mallorquí.—Ja fa mesos que s' en ha alsat un, de baladré, *joch-de-manero*, *quita-manxas*, y sobre tot flastomador y mal parlat com ell tot sol.

Públicament xerra y predica, enfilat demunt una cadira enrevoltat de badochs y gent de tota casta, escandalisant amb ses *agudeses* que tira per sa cara dels qui no li compran pastilletes, ò bramant contra els capellans, que segons ell, plagan Mallorca.

Cap agent d' orde públich que sapiguem, li ha posat el ruch al porxo; ni ha trobat ningú que amb un tapa-morros li aturàs ses males paraules.

¿Quins comentaris hem de fer? No cap: que los hi fassin les autoritats locals que haurian de estarne informades primé que noltros, y evitar tan edificants y cults espectacles.

Conferencias profitoses.—Heu son les que els senyors del Colegi Mèdich Farmacèutich de Palma dona als obrers, sobre matèries de interès práctic. D' aquesta manera la classe treballadora pot adquirir conexements utilíssims, sens que haja d' obrir llibres escrits en *forasté*, plens de *tecnicisme*, y generalment dedicats als estudiants ja preparats literaria y científicament.

Recomauám als nostros manestrals poch lletruts que hey assistescan, en lloch de perdre 'l temps dins cassinos, y que hi meuin ses esposes, pues uns y altres poden aprende lo que no haurian d' ignorar.

Als senyors Conferenciants, los dam s' enhorabona, per sa generosa voluntat y valiosos esforços en favor del poble. Deu y Mallorca los ho agrahirá.

Ur altre dia parlarem de la projectada «Escola d' Arts y Oficis», y del retrato de Micer Geroni Rosselló, que se parla de penjar á La Sala.

Bones idees; la primera ja fa molts d' anys que l' enco-behirem, y exposarem en lletres de mol-lo. Veurem si aqueix pich prosperará.

B. M.

DIETARI AXUT

y en salsa

Novembre

Dia 7.—A sa Gerreria feresta *xilleria* y qualche *pastell* p' es cap.—Munta del Governadó al Veterinari d' Esporlas per haver permès sa matansa d' animals malalts y per dedicarshi ell meteix á *traficarhi*. Sa *pigota porquera* enguany durá *ronya*.—*Ungles llargues* á Sansellas y Algaida.—La ma treu, devora *Ca'n Pastilla*, un dels sis naufragats.—Arriba sa noticia d' haver mort, á Girona, el qui fou gloria del Teatre, el renombrat baix mallorquí D. Juan Ordinas, de Santa Margalida. (s. a. c.)

Dia 8.—Un *batiat d' aygo rotja* massolá una jove de Campos.—El Director-gerent del Banch de Soller, D. Damiá Morell, ha mort, (s. a. c.)—Ha sigut nombrat D. Damiá Magraner. Uns van, els altres venen.

Dia 9.—Un nin que fa vint dies havia desaparegut de Pollensa fou trobat á Búger. Devia vole aprende de *fe cueres*.—S' Alcalde ha disposat qu' els *serenos* cantin més sovint. ¡Sabs que n' hi ha de són!—En es Pont d' Inca mori en

Gròch, (s. a. c.)—A un esporlari que *traficava* ab porchs malalts y venia ses sobrassades y es botifarróns com si tal cosa, es Governadó li enflocá 60 pessetes de munta. Es poch. Es cosa provada que de sa *pigota* des porch surt sa *tènia* dels homos.—Devès la una de sa nit uns marinés inglesos anaven á *escorwá es xot* á bordo, un d' ells pegant á la ma, ha fet es *butagòt*.

Dia 10.—Un bergantell que treballava á s' Esplanada de *Can Pere Antoni* s' esclafá un dit de sa ma.—A un homo que feya feyna á sa draga li caigué un *llingote* de ferro demunt un jonoy, y li ocasioná forta ferida.—Un jove de 18 anys ha resultat ser es lladre que feu la *vata-pinya* en el *Salinà* d' Andraitx.—Un cas de *difteria* á Santa Maria.—Don Francisco Maura ha acabat el retrato del nostro Il·lustríssim Prelat Dr. D. Pere Joan Campins que ha de figurá en lo Salón de sessions de sa Casa Consistorial de Palma.—Altre pich tenim la *bella Geraldine* que balla. Cualcú ja deu cercá flos p' es nou ramell pe Sant Joseph de la Catedral. ¡Vaja un món!—Mor D. Enrich Bonet, Escrivá des Jutjat de Palma. (s. a. c.)—A Son *Tormenó* de Petra mor negat dins un gorch un porquerét. (a. c. l. v.)

Dia 11.—Diuen que á Porto-Crist de Manacó hey hagut *tiritos* y dos ferits. ¡Que viva el tabach!—A un *curandero* d' ases de Sineu, ab una munta de 75 pessetes li han estirat es... lleu.—Fou reposat al seu destino el personal del *Matadero* que l' Alcalde accidental Sr. Lladó deixá suspès. Veham si ara estarán alerta.—Sa comissió que estudia sa canalisació de ses aygos de Palma ara no va *de-per-riures*.

Dia 12.—Sa pesta bubónica ha aperescut á Algeria: Alerta á moscas.—*Mitín* republicá á Ca ses Rafaletes. Hey hegué *sermons* y cant polifònic. En temps de fret, á Porto Pi sol haverhi molts de *republicans*.

Dia 13.—Solemne funeral á Sant Matgi costeat p' es Vicari y clèro d' aquella Iglesia, en sufragi de les víctimes del llaut *San Jaime*.—Per questió de pessetes y d' un *rat* aquí, se donaren *castenyetes* dues donetes en es carré d' en Rubí.—A la Protectora, enguany, en lloch de balls, *fan música*. Mes val així.

Dia 14.—El mon viu de xaripa: es vaticinis que s' havian fets sobre la fi del mon han resultat, aquest pich, foredats.—S' ha ubert una suscripció per á dotá de *Salva-vides* á ses barques de bou.—Un *señorito* s' aficá dins sa mollera passá montat ab *bicicleta* p' en mitx des born. Un municipal lo tirá abaix de sa *máquina* y lo presentá á judici.—S' ha declarat sa *rosa* á Porreras;... y en es carré de la Rosa de Palma hey ha un *foco* d' immoralitat pitjó que sa *rosa*!

Dia 15.—Dos Canots malfenés feren pegá una *grufada* á una doneta la cual se feu prou mal. Un *mono-cipal* heu vé y no 'n feu *ocos gordos*.—Un sineué doná un mal cop á una jovensana.—Es *matansés* se declaren en *huelga* en vista de rigorisme de s' inspecció veterinaria á que son somesos es porchs. Mes val s' *huelga* d' ells y sa privansa de menjá llangonissa fresca, que du clavada una *tènia* á ses *tuberíes estreles* des *subsuelo intestinal*.—Personal facultatiu aná á fer sa visita á n' es Prat de Sant Jordi y diagnosticá que sols ab *sangrias* á n' es terré é higiene en es *conductes sagregatòris* poria *curarsé es malat*.

Dia 16.—Els *porqués* convocats p' el senyó Batle han explicat els motius de s' actitud presa. Gracies á s' alcalde y al representant dels consums, Sr. Canet, que saberen solucionar es conflicte, tornarèm manjá porch fresch.—Se diu si en Silvela y codrilla se han *coriatado la coleta*; y que 'l *Germá Pau* torna tení ganes de agafá ses riendes de s' *ase espanyol*.

BIELÍ.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

Novembre

Dia 27.—Plantau garrovés,
Dia 28.—Feys provisió de gallines y capons.
Dia 29.—Afanyauvos á sembrar blat y xexa.
Dia 30.—Sant Andreu, un mes breu. Sant Andreu, sembra el blat teu.

Desembre

Dia 1.—Tractau bé s' aviram.
Dia 2.—Comprau porcelles per nodrí.
Dia 3.—Sant Kloy el bon ferré, fongué sa mare y no la sabé refé.

Imprenta de José Mir.